



Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (prvního senátu)

23. listopadu 2015*

„Žaloba na neplatnost — Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 — Sdružení — Absence přímého dotčení členů — Nepřípustnost“

Ve věci T-670/14,

Milchindustrie-Verband eV, se sídlem v Berlíně (Německo),

Deutscher Raiffeisenverband eV, se sídlem v Berlíně,

zastoupené I. Zenke a T. Heymannem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené K. Herrmann, T. Maxian Ruschem a R. Sauerem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení sdělení Komise ze dne 28. června 2014 nadepsaného „Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020“ (Úř. věst. C 200, s. 1) v rozsahu, v němž odvětví zpracování mléka, výroby mléčných výrobků a sýrů (NACE 10.51) není uvedeno v příloze 3 tohoto sdělení,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen, předseda (zpravodaj), I. Pelikánová a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

* Jednací jazyk: němčina.

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

Napadené pokyny

- 1 Dne 28. června 2014 přijala Evropská komise sdělení nazvané „Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 (Úř. věst. C 200, s. 1, dále jen „napadené pokyny“).
- 2 Bod 3.7.2 napadených pokynů vymezuje podmínky spojené s podporou, poskytovanou členskými státy ve formě snížení financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů (dále jen „snížení nákladů“), za kterých ji lze považovat za slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Odstavec 185 napadených pokynů stanoví:

„Podpora by měla být omezena na odvětví, jejichž konkurenční pozice je ohrožena v důsledku nákladů vyplývajících z financování podpory na energii z obnovitelných zdrojů, a sice podle jejich náročnosti na elektrickou energii a tlaku mezinárodního obchodu. Podpora může být poskytnuta pouze, pokud podnik působí v některém odvětví uvedeném na seznamu v příloze 3 [napadených pokynů]. Tento seznam byl vypracován pouze za účelem určení způsobilosti pro tuto konkrétní formu náhrady.“

- 3 Poznámka pod čarou č. 84 napadených pokynů, která je vložena na konci předposlední věty odstavce 185 těchto pokynů, zní:

„Komise má za to, že těmito riziky jsou ohrožena odvětví, jejichž intenzita obchodu dosahuje na úrovni EU 10 % v případě, že náročnost odvětví na elektrickou energii činí na úrovni EU alespoň 10 %. Obdobné riziko navíc ohrožuje i odvětví, která jsou vystavena menšímu tlaku obchodu, nejméně však 4 %, a jejichž náročnost na elektrickou energii je mnohem vyšší, neboť dosahuje alespoň 20 %, nebo jež jsou z ekonomického hlediska podobné (např. z důvodu nahraditelnosti). Těmto rizikům by byla stejně vystavena odvětví, jejichž náročnost na elektrickou energii je o něco nižší, nejméně však 7 %, a jež jsou vystavena velkému tlaku obchodu, který dosahuje nejméně 80 %. Na základě těchto kritérií byl vypracován seznam způsobilých odvětví. Začleněna byla i níže uvedená odvětví, neboť jsou z ekonomického hlediska podobná odvětvím uvedeným na seznamu a produkují nahraditelné výrobky (odlévání oceli, lehkých kovů a neželezných kovů [...] zpracování vytríděných surovin k dalšímu využití [...]).“

- 4 Odstavec 186 napadených pokynů stanoví:

„Navíc, aby byla zohledněna skutečnost, že některá odvětví mohou být z hlediska náročnosti na elektrickou energii velmi různorodá, mohou členské státy do svého vnitrostátního programu pro snížení nákladů [...] zahrnout podniky, jejichž náročnost na elektrickou energii činí nejméně 20 % a působí v odvětví, jehož intenzita obchodu dosahuje na úrovni EU alespoň 4 %, i když tyto podniky nepůsobí v odvětví uvedeném v příloze 3 [napadených pokynů...]“

- 5 Příloha 3 napadených pokynů (dále jen „příloha 3“) nadepsaná „Seznam způsobilých odvětví podle [bodů] 3.7.2 [napadených pokynů]“, uvádí seznam hospodářských odvětví, v nichž mohou podniky využít snížení nákladů, jež Komise považuje za slučitelné s vnitřním trhem, a nemusí jednotlivě dosahovat konkrétní náročnosti na elektrickou energii.
- 6 Příloha 5 napadených pokynů (dále jen „příloha 5“) nadepsaná „Odvětví těžby a zpracovatelského průmyslu, která nejsou zahrnuta v seznamu [přílohy 3], mající intenzitu obchodu mimo EU alespoň 4 %“ uvádí seznam některých hospodářských odvětví neuvedených v příloze 3, v nichž mohou podniky

využít snížení nákladů, jež Komise považuje za slučitelné s vnitřním trhem, pokud jejich jednotlivá náročnost na elektrickou energii dosahuje 20 %. K těmto odvětvím patří odvětví zpracování mléka, výroby mléčných výrobků a sýrů (NACE 10.51) (dále jen „mlékárenské odvětví“).

Žalobkyně

- 7 Žalobkyně, Milchindustrie-Verband eV a Deutscher Raiffeisenverband eV, jsou dvě seskupení, jejichž účelem je zastupování a ochrana zájmů německého mlékárenského průmyslu a podniků německého zemědělsko-potravinářského odvětví. Členy Milchindustrie-verband jsou podniky a družstva zajišťující okolo 95 % zásobování mléka a 100 % objemu vývozu. Pokud jde o Deutscher Raiffeisenverband, k jeho členům patří podniky obchodující v zemědělství, jakož i ty, které působí v oboru zpracování živočišných a rostlinných produktů včetně mléka a jejich uvádění na trh.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 8 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. září 2014 podaly žalobkyně projednávanou žalobu, v rámci které navrhly, aby Tribunál:
- zrušil napadené pokyny v rozsahu, v němž mlékárenské odvětví není uvedeno v příloze 3;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 9 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 4. prosince 2014 vznesla Komise námitku nepřipustnosti na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991. Navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřipustnou;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.
- 10 Žalobkyně předložily vyjádření k námitce nepřipustnosti dne 19. ledna 2015. Navrhují, aby Tribunál zamítl námitku nepřipustnosti podle čl. 114 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu ze dne 2. května 1991 a pokračoval v řízení.

Právní otázky

- 11 Podle článku 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu může Tribunál, požaduje-li to žalovaná, vydat rozhodnutí o nepřipustnosti, nedostatku pravomoci nebo nepříslušnosti, aniž by se zabýval věcí samou.
- 12 V projednávaném případě pokládá Tribunál věc za dostatečně objasněnou písemnostmi ve spise a rozhodne, aniž by pokračoval v řízení.

Úvodní poznámky k předmětu sporu

- 13 Žalobkyně se domáhají zrušení pokynů, jelikož mlékárenské odvětví není uvedeno v příloze 3, ačkoli se vyznačuje intenzitou obchodu a náročností na elektrickou energii více než 10 %. Žalobkyně poukazují na to, že příloha 3 je taxativním výčtem a její obsah musí být věrně proveden do německého právního řádu. Odvětví uvedená v příloze 3 jsou podle ní uvedena v seznamu 1 přílohy 4 Eneuerbare-Energien-Gesetz (německý zákon o obnovitelných zdrojích energie) ze dne 21. července 2014 (BGBl. 2014 I, s. 1066, dále jen „EEG 2014“) týkající se odvětví, která mohou využít snížení

nákladů. Odvětví uvedená v příloze 5 včetně mlékárenského odvětví jsou podle ní uvedena v seznamu 2 přílohy 4 EEG 2014, přičemž § 64 tohoto zákona pro podniky náležející k tomuto odvětví zavádí přísnější požadavky pro snížení nákladů. V důsledku toho může podle ní využít snížení nákladů pouze několik mlékáren, které splňují tyto přísné podmínky, což podle ní vážně ohrožuje mezinárodní konkurenceschopnost a existenci zhruba 80 % německých mlékáren.

K přípustnosti

- 14 Nejdříve je třeba připomenout, že žaloby podané sdruženími nebo seskupeními jsou podle judikatury přípustné ve třech situacích, a to zastupují-li zájmy osob, které jsou samy aktivně legitimovány, nebo jsou-li individualizována z důvodu dotčení vlastních zájmů jakožto sdružení nebo seskupení zejména proto, že jejich postavení vyjednavče bylo dotčeno aktem, jehož zrušení se domáhají, nebo také přiznává-li jim právní předpis výslovně řadu oprávnění procesního charakteru (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. března 2010, Forum 187 v. Komise, T-189/08, Sb. rozh., EU:T:2010:99, bod 58 a citovaná judikatura).
- 15 V projednávaném případě žalobkyně neuvádí žádné ustanovení, které by jim přiznávalo procesní práva, co se týče napadených pokynů, a neuvádějí ani, že by hrály konkrétní roli při vyjednávání v rámci přijímání těchto pokynů. Jak Komise správně namítá a žalobkyně připouští, přípustnost žaloby proto závisí toliko na otázce, zda jsou podniky, které působí v mlékárenském odvětví a jsou zastoupeny žalobkyněmi (dále jen „zastoupené podniky“), aktivně legitimovány k podání žaloby na neplatnost napadených pokynů v rozsahu, v němž není mlékárenské odvětví uvedeno v příloze 3.
- 16 Dále je třeba připomenout, že podle článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU může každá fyzická nebo právnická osoba za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto ustanovení podat žalobu proti aktům, které jí nejsou určeny, ve dvou alternativních případech, tj. pokud se jí dotčený akt bezprostředně a osobně dotýká, nebo pokud se jedná o nařizovací akt, který se jí bezprostředně dotýká a nevyžaduje přijetí prováděcích opatření.
- 17 Je proto třeba posoudit, zda zastoupené podniky splňují vzhledem k napadeným pokynům jeden ze dvou předpokladů uvedených v předcházejícím bodě, což Komise zpochybňuje. Jelikož jsou oba předpoklady založeny na bezprostředním dotčení žalobkyně napadeným aktem, je třeba nejprve zkoumat toto kritérium.
- 18 V tomto ohledu je třeba uvést, že slovní spojení „který se jí bezprostředně dotýká“ je totožné v obou případech zmiňovaných v článku 263 čtvrtém pododstavci SFEU a bylo v této podobě převzato z článku 230 čtvrtého pododstavce ES, ačkoli posledně jmenované ustanovení uvádělo toliko první z těchto případů. Bylo již konstatováno, že pojem bezprostřední dotčení spadající do druhého z uvedených případů nemůže být vykládán úžeji, než jak je tomu u prvního případu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2011, Microban International a Microban (Europe) v. Komise, T-262/10, Sb. rozh., EU:T:2011:623, bod 32]. Žádná skutečnost však neumožňuje učinit závěr, že by měla být podmínka bezprostředního dotčení vykládána v projednávaném případě širěji, pokud by napadené pokyny byly nařizovacím aktem, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření.
- 19 Komise uvádí, že napadené pokyny se zastoupených podniků bezprostředně nedotýkají, což žalobkyně zpochybňuje.
- 20 Je třeba uvést, že v souladu s ustálenou judikaturou vyžaduje podmínka uvedená v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, podle které musí být fyzická nebo právnická osoba unijním aktem bezprostředně dotčena, aby měl napadený akt bezprostřední účinky na právní postavení jednotlivce a aby osobám, jimž je určen, pověřeným jeho provedením, neoponechával žádnou volnost uvážení, a naopak, aby toto

provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z právní úpravy Unie, aniž by bylo třeba použít další prováděcí předpisy (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2008, Komise v. Infront WM, C-125/06 P, Sb. rozh., EU:C:2008:159, bod 47 a citovaná judikatura).

- 21 Tak je tomu i v případě, kdy je možnost adresátů aktu Unie nevyhovět takovému aktu čistě teoretická a o jejich vůli vyvodit z tohoto aktu příslušné důsledky není žádných pochyb (rozsudky ze dne 5. května 1998, Dreyfus v. Komise, C-386/96 P, Rec, EU:C:1998:193, bod 44, a Glencore Grain v. Komise, C-404/96 P, Rec, EU:C:1998:196, bod 42; v tomto smyslu viz rovněž rozsudky ze dne 23. listopadu 1971, Bock v. Komise, 62/70, Rec, EU:C:1971:108, body 6 až 8, a ze dne 17. ledna 1985, Piraiki-Patraiki a další v. Komise, 11/82, Rec, EU:C:1985:18, body 8 až 10).
- 22 Je tedy třeba posoudit, zda napadené pokyny mají takové bezprostřední účinky na právní postavení zastoupených podniků, což Komise zpochybňuje.
- 23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise může přijímat pokyny za účelem výkonu svých posuzovacích pravomocí zejména v oblasti státních podpor. Orgán je vázán pravidly, jež jsou v nich obsažena, jestliže se neodchylují od pravidel Smlouvy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. února 1987, Deufil v. Komise, 310/85, Rec, EU:C:1987:96, bod 22; ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise, C-313/90, Rec, EU:C:1993:111, body 34 a 36, a ze dne 15. října 1996, IJssel-Vliet, C-311/94, Rec, EU:C:1996:383, bod 42).
- 24 Přijetím napadených pokynů proto Komise přijala, jak bylo uvedeno v těchto pokynech, v zásadě závazný závazek k výkonu posuzovacích pravomocí, které jí náleží v oblasti posuzování slučitelnosti podpor, na které se vztahují tyto pokyny, s vnitřním trhem. Komise se zejména zavázala nepovažovat za slučitelné s vnitřním trhem žádné snížení nákladů poskytnuté členským státem ve prospěch odvětví, které není uvedeno v příloze 3, a za slučitelné s vnitřním trhem považovat snížení nákladů poskytnuté podniku, který patří do odvětví uvedeného v příloze 5 pouze v případě, pokud náročnost tohoto podniku na elektrickou energii dosahuje 20 %.
- 25 Výše uvedené nicméně neznamená, že jsou zastoupené podniky napadenými pokyny bezprostředně dotčeny.
- 26 Zprv v případě zastoupených podniků, které využívají snížení nákladů, jež Spolková republika Německo oznámila Komisi a o jehož slučitelnosti s vnitřním trhem Komise nerozhodla před datem účinnosti napadených pokynů, platí, jak uvádí žalobkyně, že podle odstavců 246 a 247 těchto pokynů, se tyto pokyny použijí od 1. července 2014 až do 31. prosince 2020 na všechna opatření podpory, u nichž musí Komise přijmout rozhodnutí, a to i u těch oznámených před tímto datem. Komise však může uplatnit napadené pokyny, pokud jde o snížení takových nákladů, pouze prostřednictvím rozhodnutí na základě článku 4 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. L 83, s. 1), rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení na základě článku 108 odst. 2 SFEU, anebo konečně rozhodnutí o ukončení tohoto řízení na základě článku 7 nařízení č. 659/1999. Právě tato rozhodnutí, a nikoli sama příloha se přitom mohou zastoupených podniků bezprostředně dotýkat, jelikož je v nich konstatováno, že snížení nákladů v jejich prospěch není slučitelné s vnitřním trhem z toho důvodu, že mlékárenské odvětví není uvedeno v příloze 3. Zastoupené podniky mohou napadnout legalitu těchto rozhodnutí před Tribunálem a namítat konkrétně, že mlékárenské odvětví mělo být uvedeno v příloze 3.
- 27 Zadruhé, pokud jde o zastoupené podniky využívající snížení nákladů, jež Spolková republika Německo oznámila Komisi a které Komise považovala za slučitelné s vnitřním trhem před datem účinnosti napadených pokynů, je třeba uvést, že podle odstavce 250 těchto pokynů Komise navrhuje nezbytné změny stávajících podpor tak, aby byly uvedeny do souladu s těmito pokyny nejpozději do 1. ledna 2016. Jak přitom správně uvádí Komise, vzhledem k tomu, že členské státy nejsou napadenými pokyny vázány, mohou těmito návrhům vyhovět či je odmítnout. Bude-li návrhu Komise vyhověno, všechny

právní účinky ve vztahu k zastoupeným podnikům budou vyvolány jednáním dotčeného členského státu, jež může být napadeno před příslušnými vnitrostátními soudy. Bude-li návrh Komise dotčeným členským státem odmítnut, právní účinky vůči zastoupeným podnikům budou vyplývat pouze z povinnosti zdržet se jednání vyplývající z případného rozhodnutí Komise zahájit na základě čl. 19 odst. 2 nařízení č. 659/1999 formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Zastoupené podniky mohou opět napadnout legalitu takového rozhodnutí před Tribunálem a namítat konkrétně, že mělo být mlékárenské odvětví uvedeno v příloze 3.

- 28 Zatřetí, pokud jde o zastoupené podniky využívající snížení nákladů, které může být Komisí považováno za protiprávní podporu vzhledem k tomu, že bylo poskytnuto dříve, než bylo oznámeno a přezkoumáno Komisí po datu účinnosti napadených pokynů, je třeba poukázat na to, že Komise může uvedené pokyny uplatnit na snížení takových nákladů pouze za pomoci rozhodnutí uvedených v bodě 26 výše, přičemž zastoupené podniky mohou být bezprostředně dotčeny pouze takovým rozhodnutím a mohou je případně napadnout před Tribunálem.
- 29 Konečně začtvrté, pokud se jedná o případné rozhodnutí členského státu nepřiznat nové snížení nákladů ve prospěch odvětví neuvedených v příloze 3, jedná se, jak správně uvádí Komise, o svrchované rozhodnutí dotčeného členského státu.
- 30 Existence napadených pokynů nebrání členskému státu oznámit Komisi nové snížení nákladů ve prospěch odvětví neuvedeného v příloze 3, ať již z důvodu, že má v návaznosti na vysvětlení poskytnuté dotčenými podniky za to, že toto odvětví splňuje podmínky pro zapsání do seznamu v uvedené příloze, nebo proto, že Komise podle jeho názoru nemůže tyto podmínky platně použít. Je sice velmi pravděpodobné, že napadené pokyny povedou Komisi k přijetí rozhodnutí podle čl. 7 odst. 5 nařízení č. 659/1999 konstatujícího, že je zamýšlené snížení nákladů podporou neslučitelnou s vnitřním trhem. Pouze toto rozhodnutí však může vyvolat přímé právní účinky vůči podnikům, kterým mělo být snížení nákladů přiznáno. Tyto podniky mohou stejně jako dotčený členský stát napadnout u Tribunálu opodstatněnost rozhodnutí Komise a namítat konkrétně, že mlékárenské odvětví mělo být zahrnuto do přílohy 3.
- 31 Tento závěr nelze vyvrátit tvrzením žalobkyň předloženým v rámci jejich vyjádření k námitce nepřípustnosti, podle kterého bylo již při přijetí napadených pokynů jasné, že Spolková republika Německo inkorporuje přílohu 3 „doslovně“ do svých právních předpisů týkajících se snížení nákladů, takže judikatura uvedená výše v bodě 21 bude v projednávaném případě použitelná.
- 32 K tomuto bodu žalobkyně uvádí, že Komise v prosinci 2013 zahájila formální vyšetřovací řízení německých právních předpisů upravujících snížení nákladů a vyslovila pochybnosti o legalitě plánovaného snížení nákladů mimo odvětví oceli a hliníku. Vypracování napadených pokynů bylo podle ní provázeno intenzivním jednáním mezi Komisí a německými orgány o seznamu odvětví, jež mohou být zapsány v příloze 3. Nehledě na žalobu na neplatnost rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podanou dne 28. února 2014 projevil německé orgány vůli nalézt kompromis a uvedly, že nové německé právní předpisy upravující snížení nákladů musí být úzce koordinovány s připravovanými pokyny, resp. dodržet v nich stanovené podmínky.
- 33 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, to však neznamená, že je judikatura uvedená výše v bodě 21 použitelná v projednávaném případě.
- 34 Jelikož členské státy nejsou napadenými pokyny vázány a nemusí Komisi oznamovat snížení nákladů, která nerespektují podmínky stanovené těmito pokyny, jak bylo uvedeno výše v bodě 30, možnost, že uvedené členské státy přijmou vnitrostátní právní předpisy neslučitelné s těmito pokyny nebo takové předpisy zachovají v platnosti, není čistě teoretická. Žalobkyně v každém případě nevysvětlují, proč by členské státy, a konkrétně Spolková republika Německo, měly mít z právního nebo skutkového hlediska povinnost akceptovat indikativní pravidla, která Komise prosadila v rámci výkonu své posuzovací pravomoci, když přijala napadené pokyny.

- 35 Výše uvedené je potvrzeno skutečností, na kterou poukazují i samy žalobkyně, že Spolková republika Německo podala k Tribunálu žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení německých právních předpisů upravujících snížení nákladů před přijetím EEG 2014. V rámci této žaloby, která byla později vzata zpět (usnesení ze dne 8. června 2015, Německo v. Komise, T-134/14, EU:T:2015:392), mohla Spolková republika Německo napadnout předběžné posouzení snížení nákladů Komisí, které hodlal tento stát přiznat, přičemž toto posouzení se podle samotných žalobkyň shodovalo s tím, co vyplývá z napadených pokynů.
- 36 Ani kdyby se ukázalo, že německé orgány oznámily, že přizpůsobí své právní předpisy upravující snížení nákladů před jejich přijetím tak, aby byly slučitelné s napadenými pokyny, neznamená to, že tyto pokyny měly přímý účinek na zastoupené podniky.
- 37 Situace v projednávané věci se v každém případě velmi liší od té, z níž vychází judikatura uvedená výše v bodě 21.
- 38 Rozsudky Bock v. Komise, bod 21 výše (EU:C:1971:108), a Piraiki-Patraiki a další v. Komise, bod 21 výše (EU:C:1985:18) se týkají návrhů na zrušení dvou rozhodnutí, kterými Komise povolila některým členským státům použít na jejich žádost ochranná opatření na výrobky pocházejících z některých zemí. Soudní dvůr měl za to, že pokud orgány dotčených členských států uvedly, že použijí požadovaná ochranná opatření, postižené podniky byly povolením Komise bezprostředně dotčeny.
- 39 V projednávaném případě ovšem Spolková republika Německo nepotřebovala ze strany Komise žádné povolení pro účely úpravy svých právních předpisů upravujících snížení nákladů, aby byly slučitelné s napadenými pokyny, nebo pro účely seznámení Komise se snížením nákladů neslučitelným s těmito pokyny, na rozdíl od členských států dotčených ochrannými opatřeními zmíněnými výše v bodě 37, které potřebovaly povolení Komise k uložení takových opatření. Potenciální příjemci, kterým Spolková republika Německo nepřiznala snížení nákladů, nejsou dotčeni napadenými pokyny stejně jako podniky postižené dotčenými ochrannými opatřeními.
- 40 Rozsudky Dreyfus v. Komise, bod 21 výše (EU:C:1998:193), a Glencore Grain v. Komise, bod 21 výše (EU:C:1998:196), se týkají žalob na neplatnost rozhodnutí určených ruským a ukrajinským úřadům, kterými Komise odmítla financování dodávek některých zemědělských výrobků za konkrétních cenových podmínek. Soudní dvůr považoval možnost dotčených orgánů plnit smlouvy o dodávkách podle cenových podmínek zpochybněných Komisí a odmítnout tak toto financování za čistě teoretickou, neboť vzhledem ke kritické hospodářské a finanční situaci, které čelila Ruská federace a Ukrajina, jakož i ke zhoršení jejich potravinové a zdravotní situace, se platba za dodávky mohla uskutečnit jen prostřednictvím financování Uníí.
- 41 V projednávaném případě neexistuje důvod domnívat se, že se Spolková republika Německo nachází ze skutkového hlediska v kritické situaci obdobné té, ve které se nacházely státy zmíněné v bodě 40 výše, na základě čehož by měla pouze čistě teoretickou možnost nepostupovat podle napadených pokynů, např. za pomoci oznámení snížení nákladů neslučitelných s těmito pokyny Komisí.
- 42 Z výše uvedeného vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nebyla Spolková republika Německo z právního ani ze skutkového hlediska povinna přizpůsobit své právní předpisy upravující snížení nákladů tak, aby byly slučitelné s napadenými pokyny, a že právní postavení zastoupených podniků není bezprostředně dotčeno tím, že mlékárenské odvětví nebylo zahrnuto do přílohy 3.
- 43 Vzhledem k tomu, že zastoupené podniky nejsou napadenými pokyny bezprostředně dotčeny, není nutné se zabývat tím, zda jsou dotčeny osobně, ani zda jsou uvedené pokyny nařizovacím aktem, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření, aby bylo rozhodnuto o tom, že zastoupené podniky nejsou aktivně legitimovány k podání žaloby na neplatnost.

- 44 Z toho plyne, že se žalobkyně nenachází v jedné ze situací, kdy lze v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 14 výše prohlásit žalobu sdružení nebo seskupení za přípustnou.
- 45 Žaloba tedy musí být odmítnuta jako nepřípustná.

K nákladům řízení

- 46 Podle čl. 134 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako nepřípustná.**
- 2) **Milchindustrie-Verband eV a Deutscher Raiffeisenverband eV ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

V Lucemburku dne 23. listopadu 2015.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
H. Kanninen